

Co na tom je tak zlého

Bára Basiková

Mít rád bližního svého, co na tom je tak zlého?
Avšak já jsem v rozpacích
Tělem svým jej hřát nebo mám mu tvář
Jen vzácnou mas tí třít

Hřích jak stín mě doprovázel, bez citů, bez extáze
Je ten tam, dnes vyčítám
Si ty spousty mužů z dávných dnů
Zda soudí mě, se ptám, na to se ptám

Nevím jak s ním hnout, průchod citům dát
Je to muž ne Bůh, jako led chci tát
Na věky věkův být pouze s ním
Proč se touhy vzdát?

Znám dost mužů, jejich vášní, v čem je však tenhle zvláštní?
Příčinou je vlastně on
Že už nejsem hříšnou, tedy tou co dřív
A k pláči mívám sklon, mám k pláči sklon

Vím však, kdyby znenadání, zapomněl, co mu brání
A na mne sáh, mě uchopil
Pak zřel by tvář mou v rozpacích
Jen pouhý sen by zbyl, jen sen by zbyl, jen sen by zbyl...